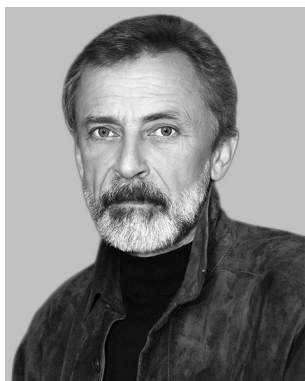

Т. В. Сулятицький, В. В. Неволов

Мосійчук Олег Петрович

МОСІЙЧУК Олег Петрович (09. 04. 1960, с. Новопавлівка Межів. р-ну Дніпроп. обл.) – актор, режисер. Чоловік Я. Мосійчук. Народний артист України (2009). Член НСТДУ (1983). Премія ім. М. Садовського НСТДУ (1997), літ.-мист. премії ім. С. Воробкевича (2002), ім. братів Б. і Л. Лепких (2012), ім. Леся Курбаса (2013). Закін. Дніпроп. театр. училище (нині Дніпро, 1979; викл. С. Грінберг, Я. Шифрін), Київ. театр. інститут (1994; кл. С. Данченка, Р. Коломійця). 1979–81 – актор Волин. укр. муз.-драм. театру ім. Т. Шевченка (Луцьк); 1982–85 – актор, від 2004 – гол. реж. Терноп. укр. муз.-драм. театру ім. Т. Шевченка; від 1985 – актор, 1992–99 – гол. реж. Рівнен. укр. муз.-драм. театру; 1999–2004 – худож. кер. Чернів. укр. муз.-драм. театру ім. О. Кобилянської. Реж. та виконавець ролі Левка фільму «Один у полі воїн» (2003, «Захід-фільм»). Актор різноплан. спрямування, постановник вистав героїко-романт. тематики. Вистави М. неодноразово представлялися на Всеукр. та Міжнар. фестивалях у США, Словаччині, Польщі, Румунії.

Основні ролі

Месія («Одержима» Лесі Українки), Лука («Патетична соната» М. Куліша), Стецько («Сватання на Гончарівці» Г. Квітки-Основ'яненка), Менахем («Поминальна молитва» Г. Горіна), Гамлет (однойм. п'єса В. Шекспіра), Антоніо («Моя професія – синьйор з вищого світу» Д. Скарначчі, Р. Тарабузі); у кіно – Сергій Золотаренко («Вир», 1983, реж. С. Клименко, Київ. кіностудія худож. фільмів ім. О. Довженка), Войтко («Брати. Остання сповідь», 2014, реж. В. Трофименко, «Пронто-фільм»).

Основні вистави

«Лісова пісня» (1992), «Ціною крові» (2001) Лесі Українки, «Силою не будеш милою» за п'єсою «Шельменко-денщик» Г. Квітки-Основ'яненка (1993), «За щучим велінням» М. Кропивницького, «Граціо, синьйори» Д. Скарначчі та Р. Тарабузі, «Сльози Божої Матері» за романом «Марія» У. Самчука (усі – 1994), «Безталанна» І. Карпенка-Карого, «Москаль-чарівник» І. Котляревського, «Канотьє» М. Коляди (усі – 1995), «Допоможи їм, Всевишній» О. Казанцева (1998), «Тіль» Ш. де Костера (1999).

Рекомендована література

1. Веселка С. А ластівки вже літають // УТ. 1985. № 5;
2. Богдашевський Ю. Час весняних сподівань // КіЖ. 1991, 30 берез.;
3. Онищак А. Золота зірка з неба і цвіт папороті з землі // Галиц. зоря. 2007, 15 трав.;
4. Хім'як В. Два крила для високого злету // Літ. Тернопіль. 2008. № 1–2.

Бібліографічний опис:

Мосійчук Олег Петрович / Т. В. Сулятицький, В. В. Неволов // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2019. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-68605>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).